

Cant de Ramon (versió original)

Som creat e ésser m'és dat
a servir Déu, que fos honrat,
e som caüt en mant pecat.
En ira de Déu fui pausat;
Jesús me vénc crucificat,
volc que Déu fos per mi amat.

Matí ané querre perdó
a Déu, e pris confessió
ab dolor e contrició.
De caritat, oració,
esperança, devoció,
Déus me fé conservació.

Lo monestir de Miramar
fiu a frares Menors donar,
per sarraïns a preïcar.
Enfre la vinya e el fenollar
amor me pres, fé'm Déus amar
e enfre sospirs e plors estar.

Déus Paire, Fill, Déus espirat,
de qui és sancta Trinitat,
tracté com fossen demonstrat.
Déus Fill del cel és davallat;
de una verge està nat,
Déu e home, Crist apellat.

Lo món era en damnació;
morí per dar salvació
Jesús, per qui el món creat fo.
Jesús pujà al cel sobre el tro;
venrà jutjar li mal e-l bo:
no valran plors, querre perdó.

Novell saber hai atrobat;
pot-ne hom conèixer veritat
e destruir la falsedat.
Sarraïns seran batejat,
tartres, jueus e mant errat,
per lo saber que Déus m'ha dat.

Pres hai la crots; tramet amors
a la Dona de pecadors
que d'ella m'aport gran secors.
Mon cor està casa d'amors
e mos ulls fontanes de plors:
enfrem gaug estaig e dolors.

Som hom vell, paubre, menyspreat,
no hai ajuda d'home nat
e hai trop gran fait emparat.
Gran res hai de lo món cercat;
mant bon exempli hai donat:
poc som conegut e amat.

Vull morir en pèlag d'amor.
Per ésser gran no hai paor
de mal príncep ne mal pastor.
Tots jorns consir la deshonor
que fan a Déu li gran senyor
qui meten lo món en error.

Prec Déus trameta missatgers
devots, cients e vertaders,
a conèixer que Déus hom és.
La Verge on Déus hom se fes
e tots los sants d'ella sotsmès,
prec que en infern no sia mes.

Laus, honor al major Senyor,
al qual tramet la mia amor
que d'ell reeba resplendor.
No som digne de far honor
a Déu: tan fort som pecador,
e som de llibres trobador!

On que vaja cuid gran bé far,
e a la fi res no hi pusc far;
per què n'hai ira e pesar.
Ab contrició e plorar
vull tant a Déu mercè clamar
que mos llibres vulla exalçar.

Santedat, vida, sanitat,
gaug me do Déus, e llibertat,
e guard-me de mal e pecat.
A Déu me som tot comanat:
mal esperit ne hom irat
no hagen en mi potestat.

Man Déus als cels e als elements,
plantes e totes res vivents
que no em facen mal ni turments.
Do'm Déus companyons coneixents,
devots, lleials, humils, tements,
a procurar sos honraments.